

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Senát Okresního soudu v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. června 2011 ve složení předseda senátu JUDr. Vlastimil Matula, Ph.D. a soudci Ludmila Hyská a Jaroslav Korous, takto:

obžalovaní

1) J [redacted] S [redacted],

nar. [redacted] v Praze, trvale bytem [redacted],
[redacted], t.č. bytem [redacted], [redacted],

2) J [redacted] K [redacted],

nar. [redacted] v Chomutově, toho času na mateřské dovolené,
trvale bytem [redacted], okres Chomutov, [redacted],
adresa pro účely doručování [redacted], [redacted],

j s o u v i n n i, ž e

v období od září 2009 do 30.5.2010, v Roztokách u Prahy, okres Praha-západ, v místě svého bydliště na adrese [redacted],
[redacted], a dále od odpoledních hodin dne 5.7.2010 do 14.7.2010 do 10:00 hodin v Kladně - Dubí, v místě bydliště v ul. [redacted], obžalovaný J [redacted] S [redacted], po dohodě se svojí družkou obžalovanou J [redacted] K [redacted], která ho pověřila výchovou svého nezletilého syna T [redacted] K [redacted], nar. [redacted], který s nimi žil ve společné domácnosti, nezletilému poškozenému v bydlišti v Roztokách u Prahy,

nadával velmi hrubými výrazy, trestal ho za nicotné prohřešky zjevně nepřiměřenými tresty, spočívajícími zejména ve vykonávání vysokého počtu dřepů nebo kliků a následně ho i trestal ranami vařečkou nebo páskem na obnažené hýždě, přičemž i obž. K [REDAKCE] sama vykonávala fyzické tresty, zejména bití vařečkou, a dále v bydlišti v Kladně-Dubí, v rodinném domu čp. [REDAKCE], obžalovaný S [REDAKCE] po dohodě s obžalovanou K [REDAKCE], nezletilému poškozenému přikazoval vykonávat těžké fyzické práce nepřiměřené jeho věku při rekonstrukci domu, úklidu vodou zatopeného sklepa, vynášení septiku apod., a to i v určitém časovém limitu, přičemž když nezletilý poškozený práce pro náročnost nevykonal nebo nestihl vykonat, tak ho obžalovaný opět trestal zjevně nepřiměřenými tresty, a to opakovaným vykonáváním vysokého počtu kliků či dřepů i několikrát denně a dále bitím zejména připraveným bezovým prutem a řemenem přes obnažené hýždě, ke kterému docházelo obden, čímž poškozenému způsoboval rozsáhlé podkožní výrony krve v obou hýždových krajinách, na zadních stranách obou stehen a v některých případech i hematomy na kůži obličeje a paží, obžalovaní také sestavili nezletilému poškozenému „rozvrh“ a tzv. „sešit pravidel“, podle kterých se musel nezletilý poškozený řídit a chovat, a za nedodržení stanoveného rozvrhu i pravidel a neprovedení úkolů v předem určeném, zpravidla velmi krátkém časovém limitu nezletilému poškozenému ukládali opět již shora uvedené zjevně nepřiměřené tresty, které byly střídavě vyžadovány oběma obžalovanými a tímto krutým a bezcitným chováním vyvolali u nezletilého poškozeného pocity strachu a nezletilý, u kterého se v důsledku jednání obžalovaných rozvinul syndrom týraného dítěte, toto pocitoval jako těžké příkoří a z tohoto důvodu dne 14.7.2010 v 10:00 hodin utekl z domova,

t e d y společným jednáním týrali osobu, která byla v jejich péči nebo výchově, takový čin spáchali zvláště surovým nebo trýznivým způsobem a takový čin páchali po delší dobu,

č í m ž s p á c h a l i

jako spolupachatelé podle § 23 tr. zákoníku zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), d) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný J [REDAKCE] S [REDAKCE]

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

obžalovaná J [REDAKCE] K [REDAKCE]

podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků**.

O d ů v o d n ě n í

Na základě obsahu vyšetřovacího spisu a dokazování provedeného v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku.

Obžalovaný S [REDAKCE] se k jednání popsanému v žalobním návrhu nedoznal. V přípravném řízení připustil jen to, že poškozeného zbil dne 10.7.2010 větví z bezinky, kterou si bezmyšlenkovitě utrhl. Poškozeného, který ležel břichem na zemi, si obviněný přidržel a bil ho větví přes zadek, když dostal poškozený 2-3 rány, začal prosit a slibovat a chtěl dostat poslední šanci. Obviněný si ale uvědomil, že když ho v minulosti on nebo obviněná trestali, tak také prosil a sliboval, tak v bití nepřestal a zasadil poškozenému asi 10-15 ran. Obžalovaná to viděla a slyšela, ale nijak do toho nezasahovala, naopak poškozeného varovala, že bude bit. Za celý den toho bylo dost. Poškozený nejprve ten den neuklízěl hromadu hlíny, jak měl uloženo, s tím, že je to pro něho moc těžké. Když ho obviněný poslal vynášet vodu ze sklepa, neviděl, že by ji vynášel a poškozený opět namítal, že je to pro něho těžké. Během hlídání sestry E [REDAKCE] jí ušpinil oblečení. Obžalovaný mu tedy jako trest uložil dělat kliky, jejichž počet si již nepamatoval. Poškozený si kliky sám počítal nahlas, mezi 50-60 klikem počítal moc rychle a obžalovaný zjistil, že jen klečí, a poté na něho utrhl větev. Dále obžalovaný připustil, že předtím poškozeného potrestal jen v lednu bitím přes zadek, protože měl neomluvené hodiny, nenosil pomůcky a říkal ve škole, že mu rodiče odmítají pomůcky koupit, a že ho týrají. Obžalovaný uvedl, že se s obviněnou dohodl, že budou poškozeného společně vychovávat. Obžalovaná ho pověřila výchovou poškozeného. Poškozený byl nezvladatelný, choval se divně. Obviněný připustil, že poškozenému sprostě nadával např. výrazy „idiot a blbec“, obžalovaná byla u toho. Nepožadoval po poškozeném těžkou fyzickou práci, která by se týkala rekonstrukce domu.

Poškozený měl jen za úkol uklidit okolí domu, vynášet vodu ve kbelících ze sklepa, setřít bahno ve sklepě, uklízet část hromady hlíny a vynášet odpadky. Obžalovaný také uvedl, že nikdy neudělil poškozenému trest vykonat 400 nebo jiný počet kliků. Obžalovaný dále uvedl, že nebyl přítomen tomu, že by obžalovaná poškozeného fyzicky trestala, jen na něho často křičela, jestli mu sprostě nadávala, obžalovaný nevěděl. Sešit "pravidel" nikdy nečetl. V hlavním líčení obžalovaný na své výpovědi setrval, přičemž v dalších podrobnostech uvedl, že jeho tresty se nevymykaly normálu, tomu co měli kluci na trénincích, spíše mu to pomohlo v jeho fyzické přípravě. Uvedl, že T■■■■ je hrozný lhář a umí se dobře přetvařovat. Uvedl, že za školu T■■■■ nikdy žádné tresty nedostal, jen za lži a krádeže.

Obžalovaná K■■■■ v přípravném řízení dne 19.7.2010 využila svého práva a ve věci nevypovídala. Dne 14.1.2011, kdy jí byly předestřeny fotografie poškozeného svázaného do kozelce, které byly pořízené z fotoaparátu obžalovaných, obžalovaná vysvětlila, že to byl nápad poškozeného. Viděl podobné svázání v televizi a chtěl to vyzkoušet. Kdo z obžalovaných poškozeného do kozelce svázel, si již nevzpomněla, videozáznam pořizovala asi ona, hlas muže, který je ve videozáznamu slyšet, je pravděpodobně obžalovaného. Když měl poškozený při svázání slzy na krajíčku, tak ho po pár minutách rozvázali. Poté již takové hry zkoušet nechtěl. K pravidlům pro chování poškozeného a souboru trestů za různé prohřešky, které byly nalezeny na počítači obžalovaných, uvedla, že je psala ona. Poškozený musel mít jasná pravidla pro chování. Tresty se poškozenému načítaly, takže někdy měl např. dělat 300 dřepů. Obžalovaní dali poškozenému možnost, jestli mu zakáží hokej, což on nechtěl, nebo jestli bude raději dělat dřepy. Dřepy ho nechali dělat třeba půl hodiny a pak mu zbytek trestu prominuli. Tresty platily pro období, kdy poškozený zlobil, než se srovnal, pak už to bylo hodně často, to už zlobil hodně. V hlavním líčení obžalovaná na své výpovědi setrvala a dále uvedla, že jí obžalovaný S■■■■ říkal, že T■■■■ nevychovává dobře, že je rozmazlený. Proto se dohodli, že jí může s výchovou pomoci. T■■■■ začal v lednu více provokovat, začal brát peníze, schovával plesnivé věci do tašek. Nechtěl, aby obžalovaná byla s panem S■■■■. Sama ho dvakrát nebo třikrát seřezala. Určitě není pravda, že by ho mlátili denně a není pravda, že musel dělat nespočet kliků, dělal jich maximálně 300, nebyl stanoven časový úsek. Sešit pravidel podle obžalované existoval pouze dva dny, vznikl asi dva dny před tím, než T■■■■ utekl. Práce které dělal na domě, jím připadaly přiměřené.

Skutkový stav byl zjištěn zejména z výpovědi nezletilého poškozeného T■■■■ K■■■■, kterou přečetl ve smyslu ustanovení § 102 odst. 2 tr. řádu. Ten v procesním postavení

svědka uvedl, že obžalovaný je několikátým přítelem matky, který s nimi žil. Předchozí přítele matky měl poškozený rád. Obžalovaný na něho byl hodný jen 2-3 dny, pak mu sprostě nadával např. „kreténe“. Obžalovaný poškozenému nadiktoval rozvrh, co měl poškozený celý den dělat, začalo to v 5:45 hodin. Poškozený rozvrh musel napsat na čtvrtku, obžalovaná ho napsala do počítače. Podle pokynů se poškozený musel řídit, kdyby je nedodržel, mohl si vybrat mezi tresty, ke kterým patřilo 50 kliků nebo 25 ran rákoskou na zadek. Poškozenému nesmělo být zakázáno jídlo a nesměl mít méně než 4 hodiny spánku. V Roztokách spal ale i kratší dobu, neboť do 3 hodin dělal kliky a v 5 vstával. V Roztokách byl bit asi 3 x týdně od matky vařečkou na holý zadek, od obžalovaného byl hodně zbit jen 2x. Musel ale asi 6 x týdně dělat kliky, někdy i několikrát denně. Nejméně jich dělal 300. Obviněný ho přitom hlídal. Poškozený udělal třeba 56 kliků, jeden byl špatně a musel začít znovu. Obžalovaná věděla, že poškozený kliky nebo dřepy dělá. Poškozený si sám musel dělat snídaně i svačiny, na obědy nejprve chodil, později neměli peníze, a tak je neměl zaplacené. Když si nestíhal vzít jídlo z domova, dávali mu jídlo chlapci na tréninku. Na trénink jezdil sám ze školy. Poškozený chtěl utéct z domova již v Roztokách, ale obžalovaný ho našel a zbil ho nejprve páskem a pak vařečkou, kterou zlomil a poškozený musel ze svého velmi nízkého kapesného koupit novou. Dále poškozený uvedl, že po přestěhování do Kladna měl hodně povinností, musel škrábat zeď, dočista vyčistit sklep, vynášet septik velkými kbelíky, uklízet dvorek, protože tam obžalovaní házeli papírky a kouřili na něm, mýt matraci, na kterou obviněný schválně šlapal špinavými botami, apod. Obžalovaný všechno kontroloval, když našel jeden papírek, musel poškozený dělat 50 kliků. Když poškozený kliky nedělal dobře nebo již nemohl dělat další kliky a zůstal vyčerpaný ležet, uřízl si obžalovaný větev ze stromu, silnou jako víčko od láhve a zbil poškozeného. Takto výprask poškozený dostával v Kladně obden. Poškozený dále uvedl, že měl často modřiny na stehnech a zadku a bylo mu to na tréninku trapné, styděl se, tak se balil do ručníků, aby ho ve sprchách nikdo neviděl. Poškozený by si přál, aby se jeho máma a táta, u kterého nyní žije, k sobě vrátili, a to i přestože ho máma bila a nezastávala se ho. Dále by si přál, aby si obžalovaného ve vězení nechali.

Výpověď poškozeného je doložena i ve spise založeném tzv. denním rozvrhem v den tréninku, o víkendech a ve dnech volna, denním rozvrhem pro dny bez tréninku ve všední den a příloženým, „sešitem pravidel“, ze kterých je mimo jiné zřejmé, že nezł. poškozený nesměl rušit obžalované svými dotazy, nesměl na ně volat z dálky, vstupovat za nimi bez zaklepání, bez dovolení nesměl jít ani na „velkou“, pokud si zašpinil prádlo jiným, než běžným způsobem, musel ho vyprat, měl na celý den zaručený jen 3 porce jídla, sestávající se

z 6 rohlíků s „něčím“, či ze 3 rohlíků a jednoho teplého jídla, na sněžení jídla měl 20 minut, dále že měl stanovenou řadu povinností, přičemž za nedodržení každé povinnosti, včetně překročení denního rozvrhu o více jak 5 minut, byl nepřiměřeně trestán, a to bitím, prováděním kliků, dřepů, opisováním pravidel 100x v časovém limitu maximálně 50 minut apod., přičemž tresty byly poškozenému sčítány.

Skutkový stav byl zjištěn i z výpovědí svědkyň E ■■■■■, S ■■■■■, L ■■■■■, T ■■■■■ a J ■■■■■ S ■■■■■, které pravidelně viděly poškozeného na trénincích hokeje, kam spolu s jejich syny docházel a dále z výpovědí svědkyně A ■■■■■ K ■■■■■, třídní učitelky nezletilého poškozeného.

Svědkyně E ■■■■■ S ■■■■■, uvedla, že poškozený T ■■■■■ se kamarádil s jejím synem T ■■■■■ a ona se znala s obžalovanou v době, kdy ještě neměla za přítele obžalovaného. Popsala změny, které v chování poškozeného T ■■■■■ zaznamenala příchodem obžalovaného do rodiny. Vypověděla o modřinách, které na T ■■■■■ viděla ona i ostatní rodiče, o tom, že nosil zanedbané, nevyprané věci, a že byl často hladový, neboť na tréninky chodil bez jídla i bez peněz. Ostatní rodiče mu jídlo různě dávali nebo kupovali, přičemž poškozený hladově zhltl i chleba s máslem. Ve sprše se poškozený T ■■■■■ snažil různě zahalovat, aby nebylo vidět, že má modřiny. Bylo vidět, že je mu to trapné, o modřinách nakonec řekl, že je má od obviněné. Svědkyně se snažila, probrat situaci s obžalovanou, ta poté říkala, že už ho nemlátí, že s obžalovaným vymysleli, že místo toho dělá kliky a dřepy, svědkyně také doložila výpis korespondence, kterou o poškozeném vedla s obviněnou.

Svědkyně L ■■■■■ T ■■■■■, vypověděla, že viděla na poškozeném ve sprše na zadku stopy po bití, které poškozený schovával. Později přiznal, že je měl od matky. Tato svědkyně také potvrdila, že ostatní kupovali poškozenému svačiny, pití, že byl poškozený zanedbaný, nechťelo se mu ani domů. Péče o poškozeného se zhoršila s novým přítelem matky - obv. S ■■■■■.

Svědkyně J ■■■■■ S ■■■■■ rovněž viděla na poškozeném opakovaně stopy po bití - velké modré hematomy, které měl mít od matky za to, že něco zapomněl nebo neudělal. Když svědkyně o tom telefonicky hovořila s obž. K ■■■■■, ta bití odůvodňovala nezvladatelností poškozeného, stěžovala si na poškozeného, že se špatně učí apod., ale ten byl ve škole dobře hodnocen. Svědkyně také uvedla, že se obž. K ■■■■■ strašně změnila v době, kdy začala žít s obž. S ■■■■■, a dále potvrdila, že ostatní, včetně ní, poskytovali poškozenému svačiny, a že byl poškozený hladový. Poškozený měl větší fyzickou kondici, než ostatní chlapci

Svědčyně A [REDACTED] K [REDACTED], třídní učitelka nezletilého vypověděla, že u poškozeného T [REDACTED] nastala nápadná změna v chování, byl výrazně hodný, nevyrušoval, byl uzavřený do sebe. Při tělesné výchově měl, a to v lednu, dubnu a květnu (v únoru a březnu svědkyně nebyla ve škole) opakovaně velké modřiny na stehnech, které byly vidět ze šortek. Nechtěl mluvit o tom, jak se mu to stalo, říkal, že to nic není. Svědkyně se domnívala, že to má z hokeje, který hrál. Od rodičů dětí se dozvěděla, že i ony vidí modřiny, a že poškozený chodil zády kolem zdi, aby nebyly modřiny vidět. Také se balil do ručníků, aby nebyly vidět modřiny, když šel do sprchy. V průběhu školního roku se měnilo i školní oblečení poškozeného. Poškozený měl díry na ponožkách, nebyl tak čistý, jako býval, neměl svačiny a pití. To mu obstarávali spolužáci a jejich rodiče, kteří mu i kupovali obědy, když byl na hokejových turnajích. Poškozený také musel jezdit sám na tréninky a nosit si na ně hokejovou výbavu, která váží asi 25 kilo. Svědkyně také uvedla, že se jednou setkala na třídní schůzce s obviněným, který mluvil tak, že svědkyni běhal mráz po zádech. Obžalovaný jí říkal, že poškozený má uložené tresty, že je nezodpovědný, hrozný, že ho trestají a budou si ho vychovávat podle svého. Svědkyně se pokoušela vysvětlit obžalované o samotě, že poškozený T [REDACTED] je jen její syn, a že ona ho musí chránit, ale obžalovaná jí vysvětlovala, že poškozený svačiny má, že je nevyndává z tašky. Když se ale svědkyně dívala poškozenému i do tašky, svačinu neměl.

Svěděk J [REDACTED] J [REDACTED], trenér HC Slavia Praha, vypověděl, že T [REDACTED] K [REDACTED] trénoval od května 2009 do února 2010. T [REDACTED] byl pohodový kluk, kamarádský, jeho chování bylo v pořádku. Občas museli řešit, že měl hlad. Kdo měl z kluků svačinu, tak mu jí dal. On osobně dvakrát viděl, že měl T [REDACTED] modřiny. Jednou uvedl, že spadl z kola a podruhé, že spadl ze schodů. Jednou to bylo v listopadu a podruhé v lednu.

Z odborného vyjádření z odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat - digitálního fotoaparátu a mobilního telefonu, je zřejmé, že fotografie z uložených nosičů byly uloženy na DVD a CD, které jsou součástí spisu. Na záznamu je nezletilý poškozený pouze ve slipech, svázaný kolem kotníků a ruce má svázaný za zády, provaz nebo šňůra se mu zařezává do břicha, obžalovaná ho přitom zřejmě lochtá a nezletilý křičí, že ho to bolí, na jeho těle jsou vidět hematomy. Další osoba vše nahrává a je slyšet její mužský hlas.

Z odborného vyjádření z odvětví analýzy dat a zkoumání nosičů dat - týkajícího se zajištěného notebooku, je zřejmé, že fotografie z uložených nosičů byly uloženy na CD, které je součástí spisu. Obsahem CD jsou zejména fotografie poškozeného, jak pracuje se štípačkou na dřevo, jak žehlí prádlo, jak jí na zemi z misky jako zvíře u muže, který

telefonuje a dále seznam povinností, trestů, denní rozvrhy pro dny všední bez tréninku i s tréninkem a pro dny volna.

Z lékařských zpráv z oddělení dětské chirurgie a z ortopedicko úrazového oddělení Oblastní nemocnice Kladno, a.s. je zřejmé, že nezletilý byl dne 14.7.2010 po svém útěku z domova hospitalizován, neboť u něho byla lékaři zjištěna mnohačetná poranění, a to hematomy na kůži obličeje vpravo s ekkoriacemi různého data, pruhovité podkožní krevní výrony krve na levé paži staršího data, zřejmě způsobené při obraně obličeje, dále rozsáhlé podkožní výrony krve v obou hýždňových krajinách, na zadních stranách obou stehen, různého data, dále nad kotníky pruhovité cirkulární stopy a na předních stranách obou bérců drobné podkožní výrony staršího data, přičemž byla stanovena diagnóza syndrom týraného dítěte.

Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultury, odvětví psychologie - spec. psychologie dětí a mládeže bylo zjištěno, že z psychologického hlediska byl nezletilý vystaven jednání, která naplňují pojem „syndrom týraného dítěte“. Tento pojem je multidisciplinárního charakteru a zahrnuje jak aspekty a důsledky tělesného týrání, tak poškozování psychického rázu, případně zanedbávání důležitých vývojových potřeb. Z hlediska běžného (přímo pozorovatelného) chování nezletilý nejeví známky negativního psychického ovlivnění prožitými událostmi. Výsledky použitých projektivních zkoušek však svědčí o dosud nezpracované emocionální traumatizaci, jejíž vliv na vývoj dítěte bude z dlouhodobého pohledu významně záviset na souběhu dalších životních okolností a případných zraňujících zážitcích. Z tohoto důvodu znalec doporučuje jako prevenci proti případné sekundární viktimizaci, omezit jakoukoli přímou účast poškozeného na dalších úkonech tr. řízení na nezbytné minimum a zcela vyloučit takové úkony, které by byly spojeny s konfrontací s osobou obviněného. Z posudku je též zřejmé, že nezletilý je osobností s intelektem celkově v rozpětí pásma dobrého průměru až lehkého nadprůměru. Má silný, pohyblivý temperament, dovede se prosadit, živě reaguje, v povahovém utváření se projevuje sklon k uzavřenosti. Nezletilý má dobrou schopnost zapamatování i reprodukce prožitých událostí. Případná tendence k bezděčnému či záměrnému skreslování prožitých událostí u něho prokázána nebyla. Nezletilý připouští svou antipatii k obviněnému, jako partnerovi matky, vznikající krátce po začátku jejich soužití, rovněž i své pokusy drobnými provokacemi rázu porušování kázeňských pravidel toto soužití ukončit. Nicméně na toto přání záhy rezignoval a další „permanentní“ řetězec „prohřešků“ a trestů nebyl u něho spojen s konkrétní dominantní motivací a do jisté míry měl ráz situačního vzdoru či účinku.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl v průběhu přípravného řízení na

obviněného zpracován, bylo zjištěno, že obžalovaný S [REDAKCE] netrpí a netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ani duševní poruchou. Jeho schopnosti rozpoznat společenskou nebezpečnost svého chování a toto jednání dále ovládat, byly plně zachovány. Obžalovaný není osobou primárně agresivní, která jedná násilným způsobem bez provokace, sebeobrany, či stressové zátěže. Pobyť obviněného na svobodě není z psych. hlediska bezprostředně nebezpečný a znalec nenavrhuje žádná ochranná opatření.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl v průběhu přípravného řízení zpracován na obviněnou, bylo zjištěno, že obv. K [REDAKCE] netrpí a netrpěla žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ani duševní poruchou. Její schopnosti rozpoznat společenskou nebezpečnost svého chování a toto jednání dále ovládat, byly plně zachovány. Obžalovaná není osobou primárně agresivní, která by byla disponována k násilnému jednání bez předchozí provokace, nebo zátěžové situace. Pobyť obžalované na svobodě není z psych. hlediska bezprostředně nebezpečný a znalec nenavrhuje žádná ochranná opatření.

Na základě shora uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaní svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili jako spolupachatelé podle § 23 tr. zákoníku všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1,2 písm. a), d) tr. zákoníku, neboť po dobu přesahující 6 měsíců zvláště surovým způsobem hrubě nakládali s nezletilým poškozeným, kterého společně vychovávali, neboť mu stanovili rozvrh a pravidla chování v podstatě šikanózního charakteru, která se vymykala běžným pravidlům chování dětí ve věku poškozeného v ostatních rodinách a nedodržení jimi stanoveného rozvrhu a pravidel si pak vzali za záminku k zjevně nepřiměřeným fyzickým trestům poškozeného, spočívajícím i v opakovaném bití a ve vykonávání vysokého počtu kliků nebo dřepů, které přesahovalo fyzické možnosti poškozeného, obv. S [REDAKCE] také poškozeného slovně urážel hrubými výrazy, takže poškozený, u kterého byl zjištěn syndrom týraného dítěte, jednání obou obžalovaných pocítoval jako těžké příkoří. Vina obžalovaných je dle soudu jednoznačně prokázána zejména velmi podrobnou a spontánní výpovědí poškozeného, ve spojení se znaleckým posudkem z odvětví psychologie - speciální psychologie dětí a mládeže. Věrohodnost poškozeného nebyla nijak zpochybněna a je podložena právě zmíněným znaleckým posudkem, z něž vyplynulo, že nezletilý byl vystaven jednání, která naplňují pojem „syndrom týraného dítěte“. Proto také znalec doporučil omezit jakoukoli přímou účast poškozeného na dalších úkonech trestního řízení a vyloučit úkony, které by byly spojeny s konfrontací s osobou obžalovaného. Věrohodnost výpovědi

poškozeného je pak přímo podporována výpověďmi slyšených svědků A [REDACTED], K [REDACTED], E [REDACTED], S [REDACTED], L [REDACTED], T [REDACTED] a J [REDACTED] S [REDACTED]. Tyto důkazy jednotlivě i ve svém souhrnu vylučují obhajobu obžalovaných, že se v daném případě o žádné týrání poškozeného nejednalo, ale šlo pouze o ojedinělý exces ze strany obžalovaného S [REDACTED] dne 14.7.2011, po kterém poškozený utekl z domova. Pokud by tomu tak skutečně bylo, pak by se ztěžší u poškozeného vyvinul syndrom týraného dítěte, jak vyplývá ze znaleckého posudku. Nezletilý se pokoušel bez účinné odezvy ve svém okolí signalizovat potřebu pomoci, nicméně nakonec byl odkázán na útěk z domova s fingovaným komentářem o jeho okolnostech. U nezletilého docházelo v důsledku jednání obžalovaných, a to opakovanými nadávkami, snižováním jeho důstojnosti, urážením a šikanováním, kromě fyzického týrání též k psychickému týrání. Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu tak soud dospěl k závěru, že došlo k naplnění skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby a to zvláště trýznivým způsobem a po delší dobu.

K osobě obžalované K [REDACTED] bylo z opisu RT zjištěno, že dosud nebyla soudně trestána. Obžalovaný S [REDACTED] byl dvakrát soudně trestán, přičemž přihlížet lze pouze k poslednímu odsouzení, a to Obvodním soudem pro Prahu 6 pro trestný čin zanedbání povinné výživy dle § 213 odst. 1, 3 tr. zákona, kdy byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu do 29.1.2012.

Při úvaze o druhu a výši trestu za spáchané jednání soud vycházel z ustanovení § 39 trestního zákoníku, přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a podílu jednotlivých obžalovaných na jeho spáchání, přičemž dospěl k závěru, že v případě obžalované K [REDACTED], jejíž podíl na spáchání skutku lze hodnotit jako méně závažný, než u obžalovaného S [REDACTED], postačí uložení výchovného podmíněného trestu na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, podmíněně odložený na delší zkušební dobu. V případě obžalovaného S [REDACTED] však soud musel přihlídnout k vysoké závažnosti jeho jednání, kdy to byl právě obžalovaný, kdo se na týrání nezletilého podílel podstatně větší měrou, přičemž škodlivé následky jeho jednání na psychice nezletilého dítěte budou jen těžce odstranitelné. Došlo zde k naplnění dvou kvalifikačních okolností zmiňované skutkové podstaty a obžalovaný se navíc jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení pro neplnění vyživovací povinnosti. Proto uložení jiného, než nepodmíněného trestu nepřipadalo v úvahu a tento trest byl obžalovanému vyměřen v rámci trestní sazby od dvou do osmi let odnětí svobody zhruba v jedné třetině této sazby. S ohledem na závažnost spáchaného jednání i postoj obžalovaného k celé věci takto uložený trest rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný, ale naopak splňující

všechna kritéria jak z hlediska speciální, tak i generální prevence. Pro výkon trestu pak byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen pro jeho výkon do věznice s ostrahou.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do osmi dnů od jeho doručení podat odvolání ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Odvolání nemohou s úspěchem podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Kladně dne 21. června 2011

JUDr. Vlastimil Matula, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení
Petra Sahulková